

Operace CIA Splinter Factor

 cz24.news/operacia-cia-splinter-factor

2. ledna 2023

[Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

USA/EU: Tuto akci CIA popisuje ve své knize *Výbušnina* Stewart Steven. Kniha vyšla již v roce 1974 v Německu a odhaluje praktiky zločinecké tajné služby CIA po skončení druhé světové války. Hovoří o přímém podílu CIA na politických procesech 50. let v Polsku, Bulharsku, Maďarsku a Československu. Uvedenou operaci rozpracovala CIA pod vedením svého ředitele Allana Dullese a měla za cíl kompromitovat vedoucí komunistických funkcionářů v těchto státech a vyvolat vůči nim politické procesy. Podařilo se. Stewart Steven v knize osvětluje temnotu, která dlouho zahalovala události 50. let. Je třeba si vážit statečnosti autora knihy, že se ujal odtajnění dějinných událostí. Zemřel v roce 2004 ve věku 68 let a slouží mu ke cti, že nikdy neodtajnil své zdroje z vysokých míst politiky během zkoumání těchto dějinných událostí.

Svět byl po druhé světové válce v chaosu a velmoci se snažily dostat pod svůj vliv státy, které představovaly jejich zájem ať už z pohledu hospodářství nebo obranné politiky. Na jednání konference vítězných mocností, která je známá jako Postupimská dohoda se dohodly Stalin, Truman, Churchill, kterého později vystřídal Attlee na poválečném uspořádání Německa, válečných reparací a mírových smlouvách v některých evropských státech. Stejně jako se měnily mapy světa, tak se měnily i vedoucí politické pozice v nich. Jedno však zůstalo po starém. Byla to paradoxní averze proti SSSR Západům, který si uvědomoval, že pouze díky SSSR se i Západ zachránil před fašistickou porobou. USA hned po skončení války z Německa poodvážely tuny dokumentů, materiálu i vojenského a vědeckého charakteru a také vědců, hlavně z vojenského průmyslu pro své využití. Zvláště si USA daly záležet na tom, aby se zmocnily německých zpravodajských materiálů a archivů. Množství fašistických důstojníků bylo převezeno do USA, kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutení španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. Zvláště si USA daly záležet na tom, aby se zmocnily německých zpravodajských materiálů a archivů. Množství fašistických důstojníků bylo převezeno do USA, kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutení španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po

skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. Zvláště si USA daly záležet na tom, aby se zmocnily německých zpravodajských materiálů a archivů. Množství fašistických důstojníků bylo převezeno do USA, kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. Množství fašistických důstojníků bylo převezeno do USA, kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. Množství fašistických důstojníků bylo převezeno do USA, kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci.

kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. kde pod vedením fašistického generálmajora Gehlena pomáhali budovat CIA a později byli zapojeni do špionážní činnosti v Německu proti SSSR. Gehlen byl během války specialista na boj proti SSSR, a proto byl pro USA mimořádně cennou osobou. Po válce měly německé špionážní služby své centrály ve Francově fašistickém Španělsku, odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. odkud plánovaly své akce ve spolupráci se CIA až do zhroutilí španělského diktátorského režimu. Myslet si, že po skončení krvavé války budou všichni lidé bratři byl prostě omyl. Západní země okamžitě začaly budovat ve východních státech své špionážní sítě pro budoucí práci. Náš příběh začíná v okamžiku, kdy polský podplukovník kontrarozvědky Josef Swiatlo naznačil oficiálnímu představiteli SIS (Secret Intelligence Services, anglická špionážní služba) při jedné příležitosti, že má zájem o spolupráci. Na schůzku se Swiatlem, byl vyslán kapitán SIS Sullivan. Potvrdilo se, že Swiatlo má zájem proběhnout na druhou stranu. Swiatlo byl jedním z nejmocnějších mužů bezpečnostních orgánů Polska. Tento úlovek se měl stát

triumfem SIS. Triumf se stal blamáží v okamžiku, kdy se o situaci dozvěděla CIA. SIS váhala s využitím Swiatla, neboť se jí zdálo, že jde z jeho strany o zpravodajskou hru. Z jejich tehdejšího pohledu bylo nemyslitelné, aby tak velká ryba proběhla. Proto když se o případ začali zajímat v CIA, nedělali ani velké okolky a Swiatla jim předali do řízení. Allan Dulles se přímo třásl vzrušením, když od SIS obdržel Swiatlovy spisy. Přesně toto mu pasovalo do jeho záměru, kterým bylo vytvoření podmínek pro národní povstání a politické změny v zemích pod sovětským vlivem. Za tímto účelem potřeboval kromě peněz vybudovat agenturu v těchto zemích, řízenou CIA.

Dulles poslal do Varšavy svého agenta, který se Swiatlem dohodl podmínky spolupráce (zpravodajské spojení, předávání zpráv, odměňování, únikové cesty v případě nouze apod.) a požádal ho, aby zatím zůstal na svém místě. Swiatlo souhlasil a byl definitivně získán pro spolupráci se CIA.

Nastrčená figurka

Noel Field, jedna z kontroverzních figurek na šachovnici Dullese. Narodil se v Londýně, vyrůstal v Curychu. Studoval na Harwardu s cílem učinit kariéru v amerických státních službách. Field se na začátku své kariéry poznal s Dullesem ještě v roce 1929. Dulles byl republikán, Field jako levicově orientovaný sympatizoval s americkými komunisty. Seznámil se s Hede Massingovou, sovětskou agentkou, která ho plánovala získat pro spolupráci, protože v té době byl Field již vedoucím představitelem ministerstva zahraničí USA pro oblast hospodářství v oboru pro západoevropské záležitosti. V období fašismu a druhé světové války mnoho Američanů věřilo, že Sovětský svaz je tou zemí, která nakonec fašismus porazí. Pro Massingovou nebyl problém levicově orientovaného Fielda získat pro spolupráci. Field tak začal Massingové předávat materiály, které nebyly ale zvláště citlivé. Později mu bylo nabídnuto vedoucí místo na oboru pro německé záležitosti, čímž by se pro sověty stal mimořádně zajímavým. Field však prohlásil, že chce pracovat ve Společnosti národů a odešel do Ženevy. Dulles pracoval v Bernu od roku 1942

jako šéf švýcarské sekce OSS (Úřad strategických služeb, předchůdce CIA). Field se v Ženevě stal vedoucím Unitarian Services pro Evropu, která se starala o uprchlíky v Evropě. Postupně se vypracoval mezi nejvlivnější Američany ve Švýcarsku. Cesty obou mužů se tak opět zkřížily. Začala jejich těsnější spolupráce, neboť logicky v neutrálním Švýcarsku bylo množství špionážních zastoupení všech významných států světa. Kromě toho Dulles věděl, že Fielda může využít pro vytypování špionů z řad uprchlíků, kteří procházeli jeho rukama.

Field v době, kdy se už vědělo, že Německo válku přehraje, navrhl Dullesovi připravovat půdu na územích východních států Evropy včetně Německa pro nové politické směřování. Dulles jeho návrh přijal a tak OSS začala financovat komunistické odpůrce fašismu. demokratické síly tehdy ještě vůbec nebyly zformovány. Dulles podporoval penězi OSS i levicové noviny Neues Deutschland, ze kterých se stal později po válce oficiální deník východoněmecké komunistické strany. Všechno šlo v režii Fielda. Po skončení války se vše provalilo a tajné služby Východu i Západu se smály Dullesovu ponížení. Dulles však nebyl z těch, který jen tak snadno zapomíná. Po válce v roce 1949 Field přicestoval do Polska s cílem nalézt si vhodné zaměstnání. Měl obrovské zkušenosti, množství osobních kontaktů na evropské politiky. Jako Američan však byl podezřelý i ze spolupráce se CIA. Paradoxně Američané ho opačně podezřívali ze spolupráce s komunistickými tajnými službami. Původně chtěl jet do Prahy. V Československu byl však na seznamu podezřelých osob a tak víza nedostal. Polské bezpečnostní orgány v době příjezdu Fielda do Polska mu věnovaly speciální pozornost. Tak se Field dostal do hledáčku Josefa Swiatla. Pomocí operativních opatření Swiatlo zjistil, že Field se potýká často s Annou Duraczovou, se kterou se seznámil ještě ve Švýcarsku. Duraczová byla sekretářkou Swiatlova šéfa kontrarozvědky Jakuba Bermana. Field ji požádal, aby mu vybavila u Bermana povolení k práci u Sovětů. V té době ohledně Američanů tohoto kalibru se souhlas sovětské moci vyžadoval. Swiatlo nenáviděl Bermana a hledal na něj kompromitující materiály během celé své kariéry. Dozvěděl se o dopise a začal dělat kroky k odstranění

Bermana. Swiatlo chtěl obvinít Bermana ze spolupráce s americkým agentem. O Fieldovi věděl hodně a tak by nebylo obtížné použít i důkazy. Swiatlo byl už tehdy agentem CIA, a proto požádal americkou stranu o souhlas. Požadavek přistál na Dullesově stole a ten si okamžitě uvědomil, že přišla chvíle jeho pomsty vůči Fieldovi a že zároveň s pomocí Swiatla se může pokusit vyvolat převraty ve státech východní Evropy a dosáhnout, aby se vymanily zpod vlivu Sovětů.

Swiatlo byl překvapen, když si s ním schůzku dohodl nejvyšší řídicí orgán americké strany. Ten ho na základě Dullesova požadavku informoval, že nebude psát žádné analýzy, ani informovat o politické nebo vojenské situaci, ale bude odhalovat "americké agenty" ve stranických strukturách Polska a jiných východních státech Evropy. S důkazy si dělat starosti nemusí, ty obstarají Američané. Bude odhalovat „trockistické“ spiknutí, financované Spojenými státy, které zasáhne nejen Polsko, ale také Bulharsko, Rumunsko, Československo a Východní Německo. Bude hlásit Berijovi (Stalinův ministr vnitra a ředitel NKVD), že Field je centrální osobou a organizátorem těchto spiknutí. Poukáže na Fielda, že vedl během války úspěšnou špionážní organizaci ve Švýcarsku a že verboval funkcionáře komunistických stran za americké agenty a připravoval je na obsazení důležitých postů ve státech východní Evropy. Swiatlo udělal co mu bylo přikázáno a poslal do Moskvy tuto informaci. Moskva si samozřejmě tyto informace prověřovala. Požádala svého agenta ve Washingtonu o prověření zprávy. Tento agent byl dublér (pracoval pro dvě strany). Američané jeho prostřednictvím zpracovali věrohodnou zprávu pro Rusy a potvrdili, že je to pravda. Zpráva byla napsána tak, aby Rusové cítili, že Field svojí činností ohrožuje zájmy celého východního bloku. V neprospěch Fielda říkala i skutečnost, že v době spolupráce se Sověty před 2. světovou válkou neuposlechl instrukci Moskvy o převzetí vedoucího oddělení na americkém ministerstvu zahraničí, ale odešel do Ženevy. Stalin s Berijem uvěřili této dezinformaci.

Stewart Steven doslova ve své knize píše: „Pokud jde o Rusy, ti budou krmení tak obrovským spiknutím, že se ním musí zadusit. Na národy východní Evropy se snese nová doba temna. Pravda se stane politickou skvrnou. Lež nástrojem státnického umění. Mučení a vraždy budou na denním pořádku. Věznice se naplní lidmi, kteří celý svůj život zasvětili věci, která je nyní zničila. Soudy se stanou hračkou druhořadých tyranů. Takový mistr jako Josef Stalin, to Dulles věděl, na nic nezapomene“.

Krycí jméno operace tak dostalo název „Operation Splinter Factor“.

Celá rodina zmizela

Dne 5. května 1949 nastoupil Field na palubu letadla Air France, které směřovalo do Prahy. Dostal telefonicky pozvánku k jednání ohledně jeho místa docenta na Karlově univerzitě, o které se už dříve snažil. V rekordně krátké době dostal víza, přičemž mu nebylo vůbec podezřelé, že země, která ho v minulosti odmítala, najednou otočila o 180 stupňů. Myslel si, že je to výsledek snažení jeho známé v Polsku Duraczové. Jeho manželka Herta letěla z Paříže do Ženevy, kde chtěla zlikvidovat domácnost a jakmile to bylo možné, přijet za manželem do Prahy. Dne 11. května 1949 v hotelu Palace v Praze Fielda vyhledali dva muži. Společně odešli z hotelu a od té doby byl Field pohřešován. Herta chvíli čekala, ale když nedostávala žádnou zprávu od manžela, obrátila se na jeho bratra Hermanna Fielda, který jí slíbil, že jí pomůže. V červenci odletěli spolu do Prahy a pátrali po Noelu Fieldovi. Nic nezjistili. Hermann měl povinnosti ve Varšavě a tak se dohodly, že když vyřídí věci, tak se vrátí do Prahy a poté bude pokračovat za rodinou přes Londýn do Ameriky. Dne 22. srpna Hermann na letišti ve Varšavě prošel pasovou a celní kontrolou. Do Prahy ani Londýna však nepřiletěl. Jeho jméno nebylo ani na seznamu cestujících. Jeho manželka Kate šla tedy na americkou ambasádu a nahlásila zmizení bratrů Fieldových. Herta zmizení také ohlásila v Praze na americké ambasádě dne 25. srpna. Když ji o den později kontaktoval pracovník ambasády v hotelu Palace, bylo mu oznámeno, že Herta odcestovala. Zmizela i ona.

Zdálo se, že Fieldovi svou roli dohráli. tak se vrátí do Prahy a poté bude pokračovat za rodinou přes Londýn do Ameriky. Dne 22. srpna Hermann na letišti ve Varšavě prošel pasovou a celní kontrolou. Do Prahy ani Londýna však nepřiletěl. Jeho jméno nebylo ani na seznamu cestujících. Jeho manželka Kate šla tedy na americkou ambasádu a nahlásila zmizení bratrů Fieldových. Herta zmizení také ohlásila v Praze na americké ambasádě dne 25. srpna. Když ji o den později kontaktoval pracovník ambasády v hotelu Palace, bylo mu oznámeno, že Herta odcestovala. Zmizela i ona. Zdálo se, že Fieldovi svou roli dohráli. tak se vrátí do Prahy a poté bude pokračovat za rodinou přes Londýn do Ameriky. Dne 22. srpna Hermann na letišti ve Varšavě prošel pasovou a celní kontrolou. Do Prahy ani Londýna však nepřiletěl. Jeho jméno nebylo ani na seznamu cestujících. Jeho manželka Kate šla tedy na americkou ambasádu a nahlásila zmizení bratrů Fieldových. Herta zmizení také ohlásila v Praze na americké ambasádě dne 25. srpna. Když ji o den později kontaktoval pracovník ambasády v hotelu Palace, bylo mu oznámeno, že Herta odcestovala. Zmizela i ona. Zdálo se, že Fieldovi svou roli dohráli. Jeho manželka Kate šla tedy na americkou ambasádu a nahlásila zmizení bratrů Fieldových. Herta zmizení také ohlásila v Praze na americké ambasádě dne 25. srpna. Když ji o den později kontaktoval pracovník ambasády v hotelu Palace, bylo mu oznámeno, že Herta odcestovala. Zmizela i ona. Zdálo se, že Fieldovi svou roli dohráli. Jeho manželka Kate šla tedy na americkou ambasádu a nahlásila zmizení bratrů Fieldových. Herta zmizení také ohlásila v Praze na americké ambasádě dne 25. srpna. Když ji o den později kontaktoval pracovník ambasády v hotelu Palace, bylo mu oznámeno, že Herta odcestovala. Zmizela i ona. Zdálo se, že Fieldovi svou roli dohráli.

Pro Washington měli hrát jen druhořadou roli, spočívající v kompromitaci prvního tajemníka polské strany Gomulku, ministra vnitra v Maďarsku Rajka, náměstka předsedy vlády Bulharska Kostova a dalších. Všechny strany tzv. východního bloku byly sice z přesvědčení komunistickými, ale chtěli mít vztahy na rovnovážné linii jak se Sovětským svazem, tak se západními zeměmi. Nechtěli být

satelity Stalina. Později se zjistilo, že ve spolupráci s československou policií Fielda zatkli v Praze maďarští policisté, kteří jej přepravili do Budapešti k výslechu. Československá policie původně byla proti tomu, ale na osobní naléhání ruského generála Belkina nakonec spolupracovala. Hermanna Fielda na letišti ve Varšavě osobně zatýkal Swiatlo. Denní svodky z výslechů Fieldů se setkávaly u jednoho z nejbližších spolupracovníků Stalina generála Belkina. Během dlouhých výslechů se prověřovala činnost obou bratrů, jejich propojení na tajné služby USA, na množství špičkových představitelů komunistických států, kteří měli tu smůlu, že se s nimi znali. Hlavně Noel měl obrovskou databázi styků, ještě ze Švýcarska, ale i později, když se otevřeně hlásil ke komunistům. Pro Stalina Field byl zajímavý jen z toho pohledu, do jaké míry mohl vnést rozkol do komunistických států východní Evropy. Toto považoval za skutečné nebezpečí a tak když Field vyslovil nějaké jméno, v tom okamžiku osud toho člověka byl zpečetěn. A tak se v těchto státech začal hon na nic netušící komunisty ve vysokých pozicích.

Lidový soud zasedá

Takto byly vytvořeny předpoklady pro velké komunistické procesy 50. let zinscenované Allanem Dullem a CIA a uskutečňované domácími lidovými soudy pod dohledem Stalina. Dne 16. září zahájil soud s László Rajkem v Maďarsku a dalšími obviněnými osobami. Na čestné tribuně soudu seděl podplukovník polské kontrarozvědky Swiatlo a americký špion, který z podnětu Dullese spustil celou soudní mašinérii. Swiatlo také osobně vyslychal Fielda v Maďarsku ke zjištění jeho kontaktů s Poláky. Stewart Steven o tom píše: „Paradoxněji to už opravdu nešlo. Americký agent přemlouvá v maďarském vězení ruského špiona, aby přitížil polským komunistům věrným linii. Akce Splinter Factor obrátila svět. Na všech procesech, které běžely ve více komunistických státech včetně Československa bylo fascinující to,

Eugen Löbl, bývalý náměstek ministra zahraničního obchodu v Československu, docent a vědec to objasňuje takto:

„Byl sestaven text z otázek a odpovědí, které měly odeznít u soudu. Učil jsem se ho ve vězení. Všechno co člověk zdědil po svých předcích, co jsem si nejvíce cenil bylo ve mně vymazáno. Cítil jsem se vinen, že nejsem dost silný, abych odporoval teroru. Byl jsem docela normálním člověkem, až na to, že jsem přestal být člověkem.

„Dva nebo tři dny před soudním řízením mě přivedli do místnosti, ve které seděl ministr bezpečnosti Bacílek. Řekl mi, že strana počítá s tím, že se budu držet své výpovědi tak, jak je ve spise zapsána a že země je ve vážné situaci, že hrozí válka a strana ode mě očekává, že se dám vést národními a stranickými zájmy. Pokud nesplním tato očekávání, nezbylo by to bez vlivu na můj rozsudek. To mě utvrdilo, že kdybych něco popřel nebo se prohlásil za nevinného, tak by mi stejně nevěřili a prostě by mě oběsili. Věděli jsme, že mezinárodní situace je napjatá, že zuřila studená válka a že imperialisté si mohou najít záminku k vyvolání nové války. Jako uvědomělí komunisté jsme si nemohli vzít na svědomí, že se staneme „objektivními komplicemi“ imperialistů.“ Zinscenované divadlo, na které naletěl Stalin si žádalo své oběti. Této situaci v mnohém napomohla i západní média, která vychvalovala odsouzené jako nositele nové národní a moderní politiky, čímž vlastně utvrzovala veřejnost v domnění, že obvinění se skutečně dopouštěli špionáže. Dulles si dal na dezinformačních podrobnostech záležet.

Místopředseda vlády Bulharska Trajčo Kostov se bránil. Nepodlehł manipulaci soudů, nepřiznal se k absurdním obviněním a u soudu prohlásil:

„Považuji za svou povinnost, kterou mi ukládá svědomí prohlásit před tímto soudem a bulharským lidem, že jsem nikdy nebyl ve službách britské tajné služby, že jsem se nikdy nepodílel na žádném spiknutí a že jsem měl Rusko vždy v úctě a vážnosti.“ Kostov svým prohlášením rozpoltil bulharské veřejné mínění. Mnozí začali o jeho vině pochybovat. Proto ho státní moc urychleně v prosinci 1949

oběsila. Svým způsobem zvítězil, neboť rozzuřený Stalin proces bral jako svou porážku a sovětští poradci, kteří proces řídili, skončili na Sibiři.

Poláci se rozhodli, že se podobné chyby jako Bulhaři v procesu s Gomulkem, generálním tajemníkem komunistické strany Polska nedopustí. Mnozí Poláci obviněni ze špionáže, sedící už více měsíců ve vězení mezitím spáchalo sebevraždu. Poláci dlouho nechtěli Gomulku obvinít. Stalin však na tom trval. Proto byl zpracováván Gomulkův nejbližší spolupracovník generál Spsychalski. Ten ho nakonec zradil. Gomulku tak odvolali z funkce v roce 1948.

Rozhodnutí o jeho zatčení padlo až v roce 1951. Swiatlo neváhal ani s odstraněním Spsychalského. Nepotřeboval svědka, který Gomulku neprávem obvinil. Osobně ho zatkl v jeho domě. Spsychalski se ale rozhodl, že Gomulku nebude kompromitovat. Gomulka byl skoro dva roky vyslýchán, ale k ničemu se nepřiznal. Naopak obvinil tehdejšího prezidenta Bieruta a jeho kliku z kolaborace s nacisty. Gomulka věděl mnoho, byl zásadový a nebylo možné ho jen tak obvinít. Měl mnoho zastánců mezi Poláky. Stal se tak symbolem polské nezávislosti. Organizátoři akce Splinter Factor tak měli nečekaný problém. Po jeho rehabilitaci se Gomulka opět stal prvním tajemníkem strany v roce 1956.

Československo

Allanu Dullesovi se dlouho nedařilo rozpoutat akci Splinter Factor v Československu. Proto americký špion Swiatlo pracoval „přesčasy“ na pokyn svých amerických pánů a v jednání s československou rozvědkou naléhal na odstranění „amerických agentů“ v Československu z funkcí. Významně mu v tom pomáhal stalinovec Matyas Rákosi, který byl od roku 1949 generálním tajemníkem maďarské komunistické strany a náčelníkem výboru pro bezpečnost státu. Ti, kteří s jeho politikou nesouhlasili se vypořádal tak, že nechal asi 2000 lidí popravit, 100 000 lidí bylo uvězněno, 200 000 vlastních členů strany bylo vyloučeno. V září 1949 Rákosi napsal Gotwaldovi dopis, ve kterém ho informoval o začátku soudního řízení

s Rajkem. Uvedl, že budou zveřejněna jména československých představitelů, která byla zjištěna jako západní špioni. Na Rákosiho seznamu figurovali Vladimír Clementis, ministr zahraničních věcí, Artur London, jeho náměstek, Václav Nosek, ministr vnitra, Otto Šling, tajemník strany, Eugen Löbl, náměstek ministra zahraničního obchodu a Ludvík Frejka, přednosta národohospodářského odboru kanceláře prezidenta republiky. Gottwald po dlouhém váhání nakonec pozval se Slánským do Prahy ruské důstojníky bezpečnosti Lichačeva a Makarova. Oba byli zásobováni informacemi od Swiatla, o tom, že asi stovka obviněných Poláků, která byla ve spojení s Fieldem se vyjádřila, že centrem spiknutí byla Praha a obvinila prominentní československé politiky ze zrady. Záměry organizátorů akce Splinter Factor s Clementisem byly původně jiné. Clementis byl Slovák, ve světě uznávaný diplomat a všeobecně oblíbený. Měl být získán pro emigraci, čehož důsledkem by bylo zatýkání jeho politického okolí. Dulles počítal is klínem vraženým mezi Čechy a Slováky s následným oslabením státu. Mezitím začal i pohon na Ottu Šlinga a jeho spolupracovníky. Na základě vykonstruovaných důkazů byli pozatýkáni. Clementis se v říjnu 1949 zúčastnil Valného shromáždění OSN v New Yorku. CIA na něj tlačila přes pracovníky zahraničních věcí USA, aby požádal o azyl. Anglická SIS ho tlačila do pozice politického emigranta přes anglický Foreign Office. Clementis na jednáních vedl rozhovory, které byly medializovány způsobem, jako kdyby byl pomalu nepřitelem Sovětského Svazu a Gottwalda. Nechápal o co tady jde a skoro denně musel telefonicky Gottwaldovi dementovat nepravdy v americkém a anglickém tisku. A komplot pokračoval. Švýcarské noviny zveřejnily informaci, že Clementis bude po svém návratu zatčen. Tentokrát tuto informaci musel dementovat Gottwald. CIA poté otevřeně kontaktovala Clementise a vyzvala ho k emigraci. Clementis to odmítl a vrátil se do Československa. Později na základě udání Swiatla a Rákosiho byl Clementis v roce 1950 zbaven funkce a v roce 1951 zatčen. Z komunistické strany bylo vyloučeno na základě obvinění z buržoazní nacionalismu 169 000 lidí. Potom přišla zpráva od Swiatla, že Hermann Field uvedl jako

svou spojku Marii Švermovou, vdovu po národním hrdinovi Janu Švermovi. Byla zatčena a vězněna 5 let. V roce 1956 byla rehabilitována. Později na základě udání Swiatla a Rákosiho byl Clementis v roce 1950 zbaven funkce a v roce 1951 zatčen. Z komunistické strany bylo vyloučeno na základě obvinění z buržoazní nacionalismu 169 000 lidí. Potom přišla zpráva od Swiatla, že Hermann Field uvedl jako svou spojku Marii Švermovou, vdovu po národním hrdinovi Janu Švermovi. Byla zatčena a vězněna 5 let. V roce 1956 byla rehabilitována. Později na základě udání Swiatla a Rákosiho byl Clementis v roce 1950 zbaven funkce a v roce 1951 zatčen. Z komunistické strany bylo vyloučeno na základě obvinění z buržoazní nacionalismu 169 000 lidí. Potom přišla zpráva od Swiatla, že Hermann Field uvedl jako svou spojku Marii Švermovou, vdovu po národním hrdinovi Janu Švermovi. Byla zatčena a vězněna 5 let. V roce 1956 byla rehabilitována.

V létě 1951 byla situace napjatá a Dulles očekával, že může dojít k převratu. V německém Norimberku byly uvedeny do pohotovosti české ozbrojené síly, které byly součástí mezinárodní brigády, vytvořené americkou armádou. Allan Dulles považoval Slánského za jediného člověka v Československu, který mohl udržet Československo pod vlivem Sovětského svazu. Rozhodl se ho odstranit. Pomohl mu v tom německý generál Gehlen ve službách CIA, který k tomu použil svého pražského agenta jakéhosi českého Swiatla. Pozdějšímu obvinění Slánského napomohlo i to, že Šling a někteří další obvinění začali od své osoby odvádět pozornost směrem k Slánskému doufaje, že jejich kolo monsterprocesů nezválcuje. Z buržoazní nacionalismu byl také obviněn Bedřich Geminder, šéf mezinárodního oddělení ústředního výboru strany.

Stalin však už začínal mít tušení o vlivu CIA do těchto záležitostí a proto odvolal z Prahy svého poradce Bojarského a napsal šifrovaný dopis Gottwaldovi o tom, že důkazní materiály ohledně Slánského a Gemindera jsou nedostatečné. Následně ho pozval k jednání do Moskvy. Gottwald se omluvil ze zdravotních důvodů a poslal místo

sebe ministra národní obrany generála Čepičku, který byl i jeho zate. Stalin předal Čepičkovi dopis pro Gottwalda, ve kterém se psalo, aby vyšetřování probíhala korektně, jelikož se může stát, že předkládané důkazy mohou být provokací nepřítele. Dva roky předtím byl v Praze zatčen americký špion Otto Haupter, pracující v českém oddělení CIA v Mnichově. Z obavy o svůj život souhlasil se spoluprací pro Sovětský svaz. Rusové ho propustili. Haupter však po svém návratu do Mnichova vše řekl CIA a ti se rozhodli, že Hauptera použijí pro likvidaci Slánského. Haupter oznámil v listopadu 1951 Rusům, kteří si mysleli, že pracuje pro ně, že Slánského chce dostat CIA z Československa, přičemž vykonavatelem má být přímo on. Stalin na základě toho požádal Gottwalda o okamžité Slánského zatčení přes svého zástupce Mikojana, který přišel do Prahy. Gottwald Stalinovi odporoval a řekl, že nemá dostatečné důkazy k jeho zatčení. Dulles proto v Mnichově rozehráł partu přes české emigranty a americké špiony, kteří vědomě zásobovali informacemi o emigraci i sovětskou ambasádu. Čas od času pouštěly i do médií vymyšlené informace ze „zaručených zdrojů“. A tak v listopadu 1951 Gottwald z těžkým srdcem nařídil Slánského zatčení. Po oslavě u Antonína Zápotockého,

20. listopadu. 1952, přesně rok po zatčení se ocitli na lavici obžalovaných Rudolf Slánský bývalý ústřední tajemník Komunistické strany Československa a místopředseda vlády, Bedřich Geminder, bývalý vedoucí mezinárodního oddělení ústředního výboru komunistické strany, Ludvík Frejka, bývalý přednosta bývalý přednosta zástupce ústředního tajemníka KSČ, Vladimír Clementis, bývalý ministr zahraničí, Bedřich Reicin, bývalý náměstek ministra obrany, Karel Šváb, bývalý náměstek ministra státní bezpečnosti, Artur London, bývalý náměstek ministra zahraničních věcí, Vavro Hajdů, bývalý náměstek bývalý náměstek ministra zahraničního obchodu, Rudolf Margolius, bývalý náměstek ministra zahraničního obchodu, Otto Fischl, bývalý náměstek ministra financí, Otto Šling, bývalý krajský tajemník KSČ v Brně, André Simon, bývalý redaktor Rudého práva. Byli obviněni ze špionáže, vlastizrady a dalších

vykonstruovaných trestných činů. Vavro Hajdů, Artur London a Eugen Löbl byli odsouzeni k doživotí. Všichni ostatní dostali trest smrti. Popravy byly provedeny 3. prosince 1952.

Už za pár měsíců je na věčnost následoval Stalin i Gottwald. Se Stalinem „zemřela“ i akce Splinter Factor a jedna z největších zločineckých akcí v režii USA, CIA a Dullese osobně. Polský zrádce a zločinec podplukovník Swiatlo splnil svůj úkol a 21. prosince 1953 uprchl na Západ. Od března 1954 každou noc vyprávěl o svém poslání ve špionážním rádiu Svobodná Evropa.

Ve východních státech se opětovně otevíralo statisíce případů, nevinní lidé byli propouštěni z vězení a rehabilitováni. Rodina Fieldových dostala odškodné a byla propuštěna z maďarské vazby. Noel Field s manželkou se rozhodli zůstat v Maďarsku. Nechtěla se vrátit do země, která je hrubě zneužila pro své vražedné cíle.

Allan Dulles, jeden z největších zločinců své doby odešel z funkce v roce 1961 po debaklu v zátoce vepřů. Z funkce byl odvolán Johnem F. Kennedym. Po atentátu a vraždě prezidenta Kennedyho se stal členem vyšetřovací Warrenovy komise. Organizátoři vraždy Kennedyho ze CIA a FBI si nemohli najít lepšího člověka k zakrytí tohoto zločinu. Zemřel v roce 1969.

Akce Splinter Factor je jedna z nejtemnějších stránek americké chobotnice CIA, zločinné organizace, která se dodnes vymyká zpod kontroly amerického kongresu a od skončení druhé světové války mě na svědomí spoustu zločinů po celém světě. Používá však mnohem sofistikovanější metody boje k ovládnutí světa, zneužívá miliardy dolarů daňových poplatníků USA k cílům v rozporu s mezinárodním právem. Jejich činnost lze s čistým svědomím porovnat s neofašistickými metodami a bezohledností vůči bližnímu. Svou povahou jsou korporátní zločineckou organizací.

CIA je v podstatě řízena ze zákulisí americké politiky. „neviditelnými silami“, o kterých se ví, že existují, ale každý se jich bojí. Pokud by se někdo pokusil o demokratizaci a očistu CIA, riskoval by kariéru, ztrátu svých práv, byl by společensky i profesně znemožněn s obrovským rizikem ztráty života.

Obrovské tragédie koncem 40. a začátkem 50. let jsou dnes tzv. . mainstreamem označované jako komunistické zločiny. Je však třeba poznamenat, že spouštěčem těchto událostí byli zločinci v OSS, SIS, CIA s Dullem v čele. Šlo o do všech podrobností propracovanou diverzní akci namířenou proti východním státům Evropy. Je vysoce pravděpodobné, že bez zorganizované akce Splinter Factor by nebylo došlo k těmto tragickým událostem. Smrtí diktátora Stalina by se politické napětí ve východních státech zmírnilo a vývoj by měl jiný průběh. Mainstream si však těchto dějinných událostí nevšímá. Musel by krutě obvinít USA a jiné západní země z organizace této vražedné akce a to se jim do „krámu“ nehodí.

Zpracováno na základě obsahu knihy Výbušnina autor: Stewart Steven

Poznámka

Existuje vůbec v moderní historii nějaká špinavá událost, ve které by neměly prsty USA a/nebo Izrael?

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.

Tagy: [CIASplinter Factor](#)

